

DİYANET AYLIK DERGİ 05.08.2019 DERGİ SAYISI:344

KÂİNATIN MERKEZİNE YOLCULUK: HAC

Tuba Kevser ŞAHİN

Strazburg Din Hizmetleri Ataşeliği Din Görevlisi

Bugün herkes sana hayran oluyor ey yolcu,

Tuttuğun nurlu yolun, arşa çıkar tâ bir ucu...

Ali Ulvi Kurucu

Sen, hacı namzedi kardeşim, hacca hoş geldin!

Yıllardır hayalini kurduğun kutsal topraklara gidebilmek için ne çok bekledin, ne çok sabrettin değil mi? Nefsin için harcamak yerine malını bu yolculuk için biriktirdin. Ama bu yolculuk öyle sadece para ile hak edilen bir yolculuk değildi. Bu yolculukta Rabbinden bir davetiye gelmedikçe dünyanın en zengini de olsan, en sağlıklı insanı da olsan nafîle, gidemezdin! Ancak davet gelince “Lebbeyk” diyebilir dilin.

Bu kutlu çağrıyı yıllarca “Ya ömrüm vefa etmezse...” endişesiyle gözyaşları içinde bekledin belki. Ve bir gün ümidini yitirmeye başladığın bir anda aradılar seni “Hayırlı olsun kurada çıktınız.” diyerek. Bu ibadet ne sadece mal ile ne sadece beden ile yapılan bir ibadet. Bu ibadet sen niyetine alıp gerekenleri yaptıktan sonra ilk sabır sınavını bekleyerek verdiğin bir ibadet. Kâbe’nin adını her duyduğunda hasretle gözyaşı döktüğün bir ibadet. Gözünün nuru yavrularını gözyaşlarıyla ardında bırakıp yola çıktığın bir ibadet. Sırf kutsal topraklardan yeni geldi diye hiç tanımadığın bir hacıyı alnından öptüğün bir ibadet.

Sevgili kardeşim, ne çok hayaller kurdun bu güne dek değil mi? Kâbe’yi nasıl tavaf edeceğini, say ederken Hz. Hacer’i nasıl yanında hissedeceğini, Arafat’ta hiç kimsenin bilmediği en gizli günahlarından dahi nasıl arınacağını defalarca düşündün. Hele zezem suyunu her içişinde maddi manevi tüm yüklerinden hafiflemek için yapacağın duaların provasını defalarca yaptın belki. Gün tüm hayallerine kavuşma vakti. İlk olarak yıllardır özlemine çektiğin Kâbe’ye yönelecek yolun. İlk tavaf, sevgili ile ilk buluşma. Efendimiz’in “gözümün nuru” dediği namazda günde beş defa yöneldiğimiz, en sevdiğimiz beytini görmeye gidiyorsun artık. İhrama girdiğin andan itibaren sana apayrı bir değer atfeden; sırf ihramlı olduğun için saçını, tırnağını bile değerli kabul eden Rabbinin evine gidiyorsun. Her “lebbeyk” ile evin sahibine haber gönderiyorsun. “Ben geldim Rabbim.” diyorsun. “Sen çağırдың için geldim. Tüm sevdiğimizi ardında bıraktım da geldim. Sana yeniden kul olmak için geldim.” Müthiş bir kalabalığın içinden geçerek Kâbe’ye ulaşıyorsun. Nasıl ki bir evin kapısını o eve girmeden önce çalarız, telbiyelerimizi de Rabbinin beytine geldiğimizi haber vermek için söylüyoruz. Bu yüzden Kâbe’yi görür görmez “lebbeyk” nidalarımız sona eriyor. Vakit, artık duaya sarılma vakti, gözyaşı vakti. En sevdiğimiz ile buluşma vakti. Hacer’ül Esved’i selamlayarak başlayan tavafımız Rûknü Yemani’de yeni bir coşkuyla “Rabbena atina fiddünya haseneh ve fil’ahirati haseneh...” dualarıyla son buluyor. Sanki yeryüzü hayatımızın sona ermesiyle ebedi hayat olan ahirete intikal etmemiz misali. Kâinat nizamından örnek alarak Kâbe’yi solumuza alıp “Kabem kalbimdesin.” diyerek, tam yedi defa tekrarlıyoruz bu vecd hâlini. Ve peşinden Rabbimize en yakın olduğumuz an olan secde ile taçlandırıyoruz bu güzel heyecanı.

Nasıl, az önce dağlar kadar olan tüm dertlerini unuttun değil mi kardeşim? Sana en yakın olan, sen konuşmasan dahi seni anlayan Rabbini tüm varlığıyla hissettin değil mi?

Şimdi sıra Allah'a teslimiyette zirve olan Hz. Hacer'i yâd etmekte. Hani o oğlu İsmail ile beraber kendisini Mekke'de bir çorak arazide, bir başına bırakan Hz. İbrahim'e "Bizi burada bırakmanı Allah mı istedi?" sorusuna "Evet." cevabını alınca "Bizi burada bırakmanı isteyen Allah bizi burada zayı etmez." demişti. İşte gösterdiği böylesi bir teslimiyetle Rabbi katında öyle kıymetli oldu ki Hz. Hacer, Hicr-i İsmail dediğimiz alana Kâbe'nin hemen bitişiğine defnedilme şerefine erişti. Hem de Ali Şeriatî'nin ifadesiyle "Allah beytinin hemen yanına tüm insanlar arasından bir kadını hem de kara derili bir kadını seçmişti." O kadının evladı için su arayış telaşını yaşamadan, Hacer olmadan say ibadetimizi yerine getiremiyoruz!

Sevgili kardeşim, yaptığımız sayın ardından kestiğimiz bir tutam saçla artık ihramdan çıkıyoruz. Temettü haccının birinci aşaması olan umre tavaf ve sayını yerine getirdin, küçük hac olan umreyi tamamladın, ey hacı namzedi kardeşim. Asıl hacılığı yaşayacağın büyük an için artık Terviye gününü beklemelisin.

Çöle aşk yağmış, yer ıslanmış.

İnsanın ayağının çamura batması gibi,

Senin ayağın da aşka dalmış. (Malik Dinar)

Şimdi, büyük gün geldi kardeşim. Artık hacı olabilmek için bulunacağın en son basamaktasın. İhramına yeniden büründün, seni Arafat'a götürecektir otobüsler hemen otelin önünde. Heyecan ve endişeyle beklemektesin. Çünkü hac ibadetinin en önemli aşamalarından biri olan Arafat'a gideceksin. Kutlu Nebî'nin "Hac Arafat'tır." sözünü belki en iyi anlayacağın zamanlara girmek üzeresin.

Sevgili Kardeşim, "lebbeyk" nidalarıyla çıktığın otelden Arafat'a varmak üzeresin. Yol boyunca dilin "lebbeyk" söylerken gönlün kim bilir neler neler fısıldamakta. İhrama yeniden girince başlayan yasaklar sana hangi hikmetleri yaşatmakta. Tüm bu düşünceler içindeyken Arafat'a varıyor yolun. Hz. Âdem ile Hz. Havva'nın yeniden buluştuğu mekânda sen de kendi hakikatini buluşacaksın. Pişman olduğun tüm günahlarından arınacaksın. Ömrünün en büyük temizliğini yapmaya geldin buraya, yılların günahından arınmaya geldin. Yeniden dirilmeye geldin.

Bir gün batımından diğerine dek kurulmuş tek günlük bir şehir Arafat. Burada vaktini olabildiğince Kur'an, tövbe, dua, namaz ve zikir ile geçirmeye çalışmalısın. Uyku ve yemek için bile ayırabileceğin vakitler sınırlı. Çünkü biliyorsun ki ömründe bir daha Arafat yok, arınmak için başka Arafat'ın yok.

Gün okunan ezanlar ve cemaatle kılınan sabah namazı ile başlıyor Arafat'ta. Okunan Kur'an ve kasideler ile devam ediyor. Vakit öğle olunca Arafat'ta bulunma sebebin olan vakfeye geliyor vakit. Cemedilerek kılınan öğle ve ikindi namazlarının ardından yapılan vakfe duası ile günahlardan bitap düşmüş gönülleriniz yeniden diriliyor sanki. Dökülen gözyaşları günahlarından arındığının müjdecisi olarak islatıyor yanaklarını. Tek isteğin var o an. Affedilmek; ehlinin, sevdiklerinin ve bütün Müslüman kardeşlerinin affedilmesi. İşte sevgili kardeşim, bu dua ve yakarışın ardından haccın en önemli aşamalarından birini tamamlamış oluyorsun. Böylece sen Arafat'tan annenden doğduğun günkü gibi tertemiz ayrılıyorsun.

Sevgili Kardeşim, Arafat'ta dua ve ibadetle geçen uzun bir günün ardından Müzdelife'ye akmaya başlıyor hacılar. Mahşer provasını Müzdelife ile devam ediyor. Müzdelife'de akşam ve yatsı namazlarının cemedilmesinden sonra şeytan taşlamaya geliyor sıra. Müzdelife vakfesinden hemen sonra terk etmek istediğin her bir günahı düşünerek topladığın taşları da heybene alarak yürümeye başlıyorsun. İki günlük uykusuzluğun akabinde zorlu bir yürüyüş seni beklemekte. Bir tek gece şahit bu yolculuğa. Yıldızlar ve ay yolunu aydınlatmakta.

Bu zorlu yürüyüşün ardından Mina'dasın artık. Vakit seni yıllardır nice günahla meşgul eden, hayra giden yollarını kesen şeytana haddini bildirme vakti. İlk taşın ondan öğrendiğin kibrine gelsin, sonraki gafletine, sabırsızlığına ve seni kul olmaktan adım adım uzaklaştıran daha nice günahlarına. Hacılık makamına erişebilmek için son noktayı koymaya geliyor sıra. Vakit ziyaret tavafı vakti sevgili kardeşim. Şeytanı taşıyana kadar uykudan kapanan gözlerin bir anda yeniden canlanıyor ve Harem'e gidiyorsun büyük bir heyecanla. Bu sefer bambaşka bir hissiyatla hacı olmak için yaptığın ziyaret tavafından sonra yeniden Safa ve Merve tepeleri arasında say ediyorsun. Ardından saçından bir tutamı biricik Rabbin için feda ederek ihramdan çıkıyorsun. Sen artık hacısın ey kardeşim. Meşakkatli fakat bir o kadar da lezzetli bir ibadeti yerine getirdin ne mutlu sana. Haccın mebrur, sayın meşkûr olsun. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.)'in "Makbul ve mebrur bir haccın karşılığı ancak cennettir." (Buhari, Umre, 2.) müjdesi üzerine olsun.